

[Collet]

stor en statsgæld. Man er faktisk i den lykkelige situation – og jeg er glad for at kunne oplyse hr. Arne Melchior om dette punkt – at man får i både pose og sæk, og det taler altså endnu mere for, at vi skal privatisere Kalø.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at jeg ikke tror, vi kommer meget videre. Det drejer sig om ideologi. Fru Margrete Auken mener, at folket skal eje Kalø, og det mener jeg ikke, så det kommer vi vist ikke videre med.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det var hr. Collets økonomi, der fik mig op. Hr. Collet var inde på, at det havde været underskudsgivende. Jeg må lige gøre hr. Collet opmærksom på, at i 1987 gav Kalø 2,5 mio. kr. i underskud, men i 1988 var de 2,5 mio. kr. i underskud blevet til godt 1 mio. kr., og i 1989 var der stort set balance. Så der er altså sket en forbedring på 2,5 mio. kr. på 2 år. Jeg synes, man også skal have den glædelige udvikling med, og vi må ikke glemme, at man også skal til at betale lejeudgifter for Vildtforvaltningen. Man sælger noget, men skal til gengæld bruge penge på at leje, så økonomien er altså ikke så rosenrød, som hr. Collet har givet indtryk af.

Sønderby (V):

Egentlig skulle man ikke forlænge denne debat. Sagen har været drøftet længe, men når man hører fru Margrete Auken holde en lang tale om, at staten skal eje ejendommen, kan man blive lidt forstemt. Der var ikke noget nyt, og derfor er der ingen grund til at tage det op, for det er kendt i forvejen, og vi har gang på gang i Folketinget drøftet afbureaukratisering og privatisering. Vi har behandlet en række forslag, og jeg tror egentlig, at landbrugsministeren er den, der har haft flest forslag til behandling i Folketinget, og vi har også fået de fleste af dem gennemført med stor tilslutning.

Kalø Gods, som har været drøftet længe, havde vi egentlig håbet kunne klares i Finansudvalget, for det var indeholdt i den finanslovs-aftale, der blev indgået i 1989, men sådan skulle det altså ikke være. Venstre beklager, at vi skal bruge denne aften af Folketingets tid til at snakke om det, når det kunne have været afgjort i Finansudvalget.

Jeg skal ikke komme ind på de økonomiske beregninger, som man kan bruge, som man vil,

for de svar, vi har fået af Finansudvalget, viser trods alt, at det ikke er nogen dårlig disposition at afhænde godset. Man kan diskutere, om renten er 10 eller 12 pct., men det korte af det lange er i hvert fald, at det vil være en fordel for statsfinanserne.

En anden ting, som vi også synes er spændende, er, at jagtorganisationerne, som jeg ved at også fru Margrete Auken nærer stor tillid til, på baggrund af denne drøftelse har fundet sammen i én organisation, der støtter den model, som er lagt frem her.

Fru Margrete Auken er bange for, at 15 år er for lidt til, at Vildtforvaltningen kan forske, som man har gjort det i en årrække på Kalø. Det tror jeg næppe, og jeg tror, at det nok skulle kunne lade sig gøre at få forlænget den aftale, der er indgået med køberen.

Venstre er meget tilfreds med, at aktstykket blev fremlagt. Vi er lidt skuffede over, at der måske ikke er lige så mange, som der har været, der synes, at det er en god idé, men det er foreløbig kun i aviserne. Vi er lidt skuffede over, at man ikke siger, at også her er der et oplagt emne, som staten kan skille sig af med. Om vi så senere skal skille os af med Dyrehavsbakken og andre ting, må vi lade tiden vise. Men vi håber i hvert fald, at dette forslag på trods af de diskussioner, der har været, kan få flertal, så den handel, som man er i gang med, kan ske fyldest og den aftale, som jagtorganisationerne – og det tror jeg ikke at nogen kan benægte – er tilfredse med, også kan komme i orden. Vi håber, at vi hurtigt kan få det gjort færdigt og få det ekspederet videre.

Behnke (FP):

Det, at staten ejer et stykke jord eller en bygning, er bestemt ingen garanti for, at det skulle være i særlig gode hænder. Når vi diskuterer et projekt som Kalø, har det allerede været nævnt, at statens engagement i Kalø har været forholdsvist kort i forhold til den samlede tid, Kalø har eksisteret i. Det var gode privatkapitalistiske kræfter, der i sin tid byggede Kalø, lige så vel som det er gode privatkapitalistiske kræfter, der i så mange år har stået for byggeri af så megen ejendom her i landet. At staten ved lov for 45 år siden overtog Kalø, berettiger den ikke til for evig tid at være ejer af Kalø. Tværtimod, jo før staten kan komme ud af det engagement, jo bedre.